

τιμή και τις Δίβους, έχασε και το αυτί το κάλλισον τῆς λα-
 χάναν το σίλφιον και ἐν νομίματι αὐτῆς χάραξαν, τῆ
 μὲν βασιλείαν, τῆ δὲ σίλφιον καὶ τὴ πόλεως διχομήνου.
 ας Αεισοτέλης ἐν τῇ Κυρηνάων πολιτείᾳ ἐνθεν και ἡ
 παροιμία ἐστὶ τῆς διαφορῆς και ἐξοχῆς τιμᾶς διχο-
 μῶν. ἀλλως σίλφιον βοῶντι πολυτίμητος. ἡ δὲ αἴτια
 τοιαύτη ἐστὶ. Βασις ὡς Αεισοτέλης ἐν Λιβύῃ, Κυρηνάων
 λεγομένῳ ἔκτισε καὶ τὸ δούρειον αὐτῶν καὶ τὸ Ἀπόλ-
 λωνι χρῆσμον, καὶ οἱ πολλοὶ οἱ Κυρηνάοι ἀνταποδόντων
 τὴν εὐεργεσίας βουλόμενοι χάραξαν τὸν βασιλεῖ, ἐποίη-
 σαν εἰκόνα, ὡς δέ τινες δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῆς
 προσφέρει τὸν βασιλεῖ τὸ σίλφιον, καὶ τὸ σύλλον ἢ αὐτῶν
 ὑκαρπὸς και ὁ κλάδος και ὁ ὄψος, και ἀπ᾽ αὐτῶν τὸ πᾶν
 αὐτῶν, πολλῆς τιμῆς ἀξίον ἐστὶν, καὶ οἱ Ἀμπελιῶν ἢ ἔθ-
 νος Διῶν εἰς Δελφούς ἀνέθεσαν καυλὸν σίλφου, ὡς φη-
 σιν Ἀλεξανδρείδης.

GERARDVS. Προβατίου.] Omnium qua-
 drupedum inertissimum est προβάτιον, vt scribit
 Aritoteles, nam nulla etiam de causa quando-
 que proreperit in deserta, ac non raro hybernis
 menibus e septis egreditur, quod si a niuibus
 occupabitur, nisi pastor compulerit, illinc dis-
 cedere non vult, illic cessans peritura, ni pas-
 tor arietem ipsum ed adduceret, quem ouis se-
 queretur praeventem. Vnde factum vt vita &
 motes ouium dicantur de stolidis & imbecillio-
 ribus, μεταμαθῶν ἀ μεταμαθῶν, quod est priore
 instituto relicto, nouum sectari. αὐτῶν, ipsum e-

A tiam Plutum, quem vos tantopere effertis. Cretae.
 Iuxta Cretam insula est, nomine Theria, vnde
 profectus Battus in Africam venit, vbi Cyrenem
 urbem condidit. Huius beneficii memores Afri
 filphium illi faciunt, quod apud eos herba haec
 gloriam inter herbas obtineat primam, vt cuius
 caulis, succus, folia, fructus, omnia denique quae
 in filphio sunt preciosa sunt, & vtilia. Amplius
 Batto namissima percussit, in cuius altera
 parte regia facies iculpta erat, in altera filphium,
 quo donatus a Cyrenais Battus fuerat. Hinc fa-
 ctum est vt Batti filphium, pro raro & nouo quo-
 piam honore, vel dono accipiatur. Tali tamen
 premio, sycophanta sit se adduci non posse, vt a
 calumniis abstineat κατὰ δου, imperatium a κα-
 τατιθεμα, quod est onus & rem grauem excute-
 re: quo demonstrat non qualicumque sed ampla,
 & diuite veste sycophantam fuisse indutum. ἔστ.
 f. δ. videtur Sycophanta demiratus, quod Iustus
 manum in vestem eius iniecit, existimasse que
 in se hoc fieri non debere. προσελθέτω, opis gra-
 tia veniat ad me: Nam agnoscit se nudandum
 serio. ὑμῶν dicturus erat τις ὑμῶν aliquis ex vo-
 bis: sed quoniam videt constantiores esse spe-
 ctatores, & mutuo sese conspiceret, alius a-
 lium propellere, rem autem celeritatem deside-
 rare, precipitanter subdit, ὁ βουλόμενος προσελ-
 θέτω.

Ο βουλόμερος. Καρ. οὐκοῦν ἐκεῖνος εἶμι ἐ-
 γώ.
 Συ. Οἱ μοι ἄλλως ἔδοξα μὲν ἡμέραν.
 Καρ. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς πάντῃσι τὰς ἀφ᾽ ἡμῶν ἐσθῆν.
 Συ. Οὐδὲν ἀπίστευτον τούτῳ ἐγὼ μαρτυροῦμαι.
 Καρ. Ἀλλ' οἴχεθ' ὀδύρων ὄν ἴσθες μάρτυρα.
 Συ. Οἱ μοι. Πειρίλημμαι μόνον. Καρ. νυκ-
 τῶς;
 Συ. Οἱ μοι μάλ' αὖθις. Καρ. ἴδὲ σὺ μοι τὸ τρι-
 βώνιον
 Ἴν' ἀμφίεσθαι τὸ σκροφαντίου τουτοῖ.
 Δι. Μὴ δὴθ', ἵερὸν γὰρ ἐστὶ τὸ πλάτου πάλαι.
 Καρ. Ἐπειτα πῦ καλλιὸν ἀνατεθήσει,
 Ἡ δὲ πονηρὸν ἀνδρα καὶ τοιχωρύχον;
 Πλούτων δὲ κοσμεῖν ἱερῶν σεμνοῖς ὑπέ-
 πει.
 Δι. Τοῖς δὲ ἐμβαδῶν τί χηρήσεται περὶ ἐπέ-
 μοι.
 Καρ. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον ἄντικα δὴ
 μέλα

CA. Atqui is sum ego. SY. heu mihi spoliior in-
 terdu.
 CA. Quia enim tu tibi victum ex alienis qua-
 ritas
 Negotiis, & nihil ad te atinentibus.
 SY. Viden quid agat? nam horum te testem mi-
 hi voco.
 CA. At ille, quem adducebas, arripuit fugam
 Testis. SY. Vae mihi: solus ab his obsideor miser.
 CA. Nunc clamitas? SY. vae mihi iterum. CA.
 cedo penulam
 Mihi tuam, vt illa sycophantam hunc amicum.
 IV. Minime, nam haec Pluto consecrata est penu-
 la.
 CA. At vbinam obsecro, reponatur decentius,
 Quam super hominem nequam, & fossorem
 parietum?
 Nam Plutum honesto decet ornari pallio.
 IV. Sed calcei in quem cedent vsur? dic mihi.
 CA. Eos ego iam volo ad frontem huius viri,

Σχόλια. Οὐκοῦν ἐκεῖνος εἶμι ἐγώ.] ἐκεῖνος εἰμι ἐ-
 γώ φησὶν ὁ μέλλων εἶναι προσελθέτω. Ἐπὶ τὸ θεράπων δὲ π-
 σκώπτων λέγει, ἀμα καὶ μὲν τὸ παρ' αὐτῆς ἀνω εἰ-
 ρημῶνα, ἐν ᾧ ὅσα ἢ λέγουσιν, ἀπέδυσεν. Μεθ' ἡμέραν.]
 ἀντι τῆς ἐν ἡμέρα. Ἀπὸ τὸν τὸ χῆμα μεθ' ἡμέραν γὰρ φα-
 σιν, ἐκ ἐν ἡμέρα. ἵερὸν γὰρ ἐστὶν. ἵερὸν λέγουσι πᾶν ἀνα-
 τ. θέρμερον τοῖς θεοῖς.

GERARDVS. Οὐκοῦν.] Carion insultat Sy-
 cophantæ, dum repetit, quod de se gloriosulè
 paulo antè dixerat. Roganti enim illi κατηγόρει ἢ
 τίς, eum respondit Iustus, ὁ βουλόμερος, Itatim

elato animo protulit, οὐκοῦν ἐκεῖνος εἶμι ἐγώ. Nunc
 paria faciens Carion, postea quam ille opem im-
 plorans, dixit, προσελθέτω ὁ βουλόμερος, respondet:
 Ego ille ero, qui te adibit quo animo autem ac-
 cedit, postmodum planum faciet. ἔδοξα μὲν. An
 verò a Iusto iuste fit, dum hunc spoliat? iustissi-
 mè sanè, nam oportet, posthac bonos tantum di-
 tiri, & felices fieri: μεθ' ἡμέραν. Diurna vis gra-
 uior est, & ab audaciore animo profecta: quare
 supplicio maiore digna, nam minus ceteris est,
 qui clam & noctu violentas manus alicui infert.